

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री ईश्वरप्रसाद खतिवडा
माननीय न्यायाधीश श्री सुष्मालता माथेमा
फैसला

०७४-RB-०२२१

मुद्दा:- मूल्य अभिवृद्धि कर (०६६/०६७)

आन्तरिक राजश्व कार्यालय, धरान, सुनसरीका तर्फबाट ऐ. कार्यालयका प्रमुख कर
अधिकृत तुलसीराम सेढाई १

पुनरावेदक

विरुद्ध

जिल्ला सुनसरी धरान नगरपालिका वडा नं. २ स्थित पिकी इन्टरनेशनल धरानका
प्रो.ऐ.ऐ. वडा नं. ५ बस्ने भरत कुमार अग्रवाल १

प्रत्यर्थी

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने :- माननीय अध्यक्ष श्री गिरिराज पौड्याल
लेखा सदस्य श्री गणेश कुमार कार्की
राजश्व न्यायाधिकरण, विराटनगर

फैसला मिति:- २०६९।७।१७

शुरु तहमा निर्णय गर्ने:- महानिर्देशक शान्तबहादुर श्रेष्ठ
आन्तरिक राजश्व विभाग

निर्णय मिति:- २०६६।११।१८

राजश्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ८(घ) बमोजिम पुनरावेदनको रोहमा
दर्ता हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यसप्रकार छ:-

तथ्यगत व्यहोरा:

१. मिति २०६६।८।११ को आन्तरिक राजश्व कार्यालय, धरानको निरीक्षण प्रतिवेदन
समेत मिसिल संलग्न रहेको।

२. पिडकी इन्टरनेशनल प्रा.लि.लाई आ.व. ०६६।६७ को कारोवारमा कर रू.१७,१३,०००।- तिर्नु नपर्ने अथवा परिवर्तन गर्नु पर्ने कुनै ठोस प्रमाण भए १५ दिन भित्र पेश गर्नु भन्नेसमेत व्यहोराको आन्तरिक राजस्व कार्यालय धरानको मिति २०६६।८।१२ को प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश र सो उपर दिएको मिति ०६६।८।२९ को जवाफ मिसिल संलग्न रहेको।
३. पिडकी इन्टरनेशनलको आ.व. ०६६/६७ मा भएको कारोवारलाई दृष्टिगत गरी कर रू.१७,१३,०००। कायम हुने ठहर्छ भन्नेसमेत व्यहोराको आन्तरिक राजस्व कार्यालय, धरानको मिति २०६६।८।३० को निर्णय पर्चा।
४. उपरोक्त हिसाब बमोजिम कायम भएको कर समेत रू.१७,३०,८४३। बैंक दाखिला गर्नु भन्ने समेत व्यहोराको आन्तरिक राजस्व कार्यालय, धरानको मिति ०६६।८।३० को अन्तिम कर निर्धारण आदेश।
५. आन्तरिक राजस्व कार्यालय, धरानले गरेको निर्णय मिलेकै देखिदा करदाताको जिकिर पुग्न नसक्ने ठहर्छ भन्ने समेत व्यहोराको आन्तरिक राजस्व विभागको मिति ०६६।११।१८ को प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय।
६. प्रत्यर्थी कार्यालयले गरेको निर्णय त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी न्याय पाउँ भन्नेसमेत व्यहोराको राजस्व न्यायाधिकरण, विराटनगरमा परेको मिति ०६७।१।६ को पुनरावेदकको पुनरावेदन।
७. यसमा आन्तरिक राजस्व कार्यालय धरान सुनसरीको मिति २०६६।८।३० को निर्णय विचारणीय देखिदा छलफलका लागि अ.व. २०२ नं. बमोजिम प्रत्यर्थी कार्यालयलाई पेशीको सूचना दिई नियमानुसार पेश गर्नु भन्नेसमेत व्यहोराको राजस्व न्यायाधिकरण, विराटनगरको मिति ०६८।९।१७ को आदेश।
८. कानूनले निश्चित गरेको कार्यविधि पुरा नगरी र अनुमानको आधारमा शुरू आन्तरिक राजस्व कार्यालय धरानबाट मिति ०६६।८।३० मा भएको निर्णय र आन्तरिक राजस्व विभागबाट मिति २०६६।११।१८ मा भएको निर्णय मिलेको नदेखिदा उक्त निर्णयहरू उल्टी हुने ठहर्छ भन्ने व्यहोराको राजस्व न्यायाधिकरण, विराटनगरको मिति २०६९।७।१७ को फैसला।

९. मौज्जात रजिष्टरमा उल्लेख भएको सामानको परिणाम भन्दा भौतिक रूपमा गणना गरिएको सामान घटी भएमा यसरी घटी देखिए जति सामान करदाताले विजक जारी नगरी विक्रि गरेको स्वतः पुष्टि हुन्छ। करदाताले खरीद गरेको सामान या त मौज्जातमा रहनु पर्दछ या त विक्रि भएको हुनु पर्दछ। मौज्जातमा नदेखाएको अवस्थामा सो सामान विक्री भएकै मान्नु पर्ने हुन्छ। कार्यालयबाट खटी गएको टोलीले स्थलगत स्टक लिने कार्य गर्दा करदाताको रोहवरमा मौज्जात टिपोट गरेको र प्रोप्राटर स्वयंले टिपोट गरेको मौज्जात ठिक साँचो हो र यसभन्दा बाहेक अन्यत्र गोदाम तथा सामान नरहेको भनी खुलाएको अवस्था छ। गणनायोग्य सामानहरू गणना गरिएको र ससाना र गणना गर्न व्यावहारिक नहुने र संभव नहुने सामानहरूलाई खुद्रा सामान भनी करदातालाई नै मूल्यांकन गर्न लगाई टिपोटमा उल्लेख गरिएको अवस्था छ। करदाताका कारोवारस्थलको निरीक्षण गरी मौज्जातको गणना गर्दा फरक परेको हुँदा करदाताको रोहवरमा मौज्जात टिपोट गरी करदाता स्वयंले मौज्जात ठिक हो भनी खुलाएको र करदाताले परिणामगत मूल्य नखुलाई प्रमाणित गरी पेश गरेको आ.व. २०६४/०६५ को आय विवरणसाथ संलग्न नाफा नोक्सान हिसाबमा देखाएको कूल मुनाफालाई आधार मानी लागत मूल्य गणना गरी मौज्जातको लागत मुल्य कायम गरी आ.व. २०६६/६७ को मुल्य अभिवृद्धिकर तर्फको कर निर्धारण गरी सो गर्न नपर्ने कुनै आधार र कारण भए १५ दिन भित्रमा जवाफ पेश गर्नु होला भनी करदातालाई सूचना दिँदा कर निर्धारण गर्नु नपर्ने ठोस प्रमाण करदाताले पेश गर्न नसकेकाले मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ वमोजिम मिति २०६६।८।३० को निर्णयानुसार मिति २०६६।८।३० मा अन्तिम कर निर्धारण आदेश जारी गरिएको स्पष्ट हुदाहुदै पनि सोतर्फ प्रमाणको विश्लेषण नगरी खानतलासी लिँदा सम्बन्धित व्यक्तिलाई कारण खोली सूचना नदिएको भन्ने आधार लिई राजस्व न्यायाधिकरण विराटनगरबाट मिति २०६९।७।१७ मा भएको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा उक्त फैसला बदर गरी यस कार्यालयबाट मिति २०६६।८।३० को निर्णयानुसार मिति २०६६।८।३० मा भएको अन्तिम कर निर्धारण आदेश र सो निर्णय आदेश सदर गर्ने गरी भएको आन्तरिक राजस्व विभागको मिति २०६६।११।१८ को

प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय सदर कायम गरी पाउँ भन्ने व्यहोराको आन्तरिक राजस्व कार्यालय, धरान सुनसरीको पुनरावेदनको अनुमती पाउँ भन्ने निवेदन पत्र।

१०. यसमा आन्तरिक राजस्व कार्यालय धरानको अनुगमन टोलीले मिति २०६६/७/१८ गते स्टक निरीक्षण गर्दा भएको मौज्दात स्टक विवरण मुचुल्कामा विपक्षी प्रोपराइटर भरतकुमार अग्रवाल स्वयंको रोहवरमा भए गरेको देखिन्छ। स्टक निरीक्षण गर्दा रहेको सामानको कर लाग्न नपर्ने बस्तुनिष्ठ आधार र कारण भए प्रमाण पेश गर्नु भन्ने सम्बन्धी पत्र मिति २०६६/८/१२ गते विपक्षीलाई पठाएको स्पष्ट देखिएको अवस्था र करदाताले खरिद गरेको सामान मौज्दात वा बिक्री भएको देखाउनु पर्ने वास्तविकता तर्फ कुनै विचार नगरी भएको राजस्व न्यायाधिकरण विराटनगरको मिति २०६९।७।१७ गतेको फैसलामा राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ८ तथा मुल्य अधिवृद्धि कर नियमावली, २०५३ को नियम ५५ (१) (ख) (घ) समेतको व्याख्यात्मक प्रश्न उपस्थित भई विचारणीय देखिदा प्रस्तुत मुद्दामा राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ८ को खण्ड (घ) बमोजिम पुनरावेदन दर्ता गर्न अनुमति दिइएको छ। नियमानुसार गर्नु भन्ने यस अदालतको मिति २०७४।९।२१ मा भएको आदेश।

यस अदालतको ठहर:

११. नियमबमोजिम पेशी सूचीमा चढी इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक कार्यालयको तर्फबाट उपस्थित हुनु भएका विद्वान उपन्यायाधिवक्ता श्री सविता शर्माले आन्तरिक राजस्व कार्यालयबाट खटी गएको अनुगमन टोलीले करदाताको उपस्थितिमा खडा गरिएको मौज्दात स्टक विवरणमा उल्लिखित सामान गोदाममा रहेको ठिक हो। यसभन्दा बाहेक अन्यत्र कहि कतै पनि यस फर्मको गोदाम र सामान नरहेको भनी स्वयं करदाताले सहि गर्नु भएको छ; प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश भए पछि सो सूचना प्रत्यर्थी करदातालाई दिएकोमा कर निर्धारण गर्नु नपर्ने भनी करदाताले ठोस जवाफ नदिएका कारणले मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फको अन्तिम कर निर्धारण गर्ने गरी खडा गरिएको निर्णय पर्चा र अन्तिम कर निर्धारण आदेश तथा सो निर्णय र आदेशलाई सदर गर्ने गरी भएको प्रशासकीय पुनरावलोकन निर्णय बदर हुने सक्ने आधार कारण छैन; राजस्व न्यायाधिकरण विराटनगरले उल्लिखित आदेश र निर्णय बदर हुने ठहर

गरेको फैसलामा कानूनको प्रत्यक्ष त्रुटी भएकोले राजश्व न्यायाधिकरणको फैसला उल्टी गरी शुरु कार्यालयको निर्णय र आदेश सदर हुनु पर्दछ भनी वहस गर्नु भयो। प्रत्यर्थी करदाताको तर्फबाट उपस्थित हुनु भएका विद्वान अधिवक्ताहरु श्री सुभाष पाठक, श्री प्रविण सुवेदी र श्री रितेश पौडेलले आन्तरिक राजश्व कार्यालयबाट खटी गएका कर्मचारीले अनुगमन गरी खडा गरिएको भनिएको सामानहरुको मौज्दात विवरण सम्बन्धी कागज नै कानूनको रित पुन्याई गरिएको छैन। सो कागज मूल्य अभिवृद्धि कर नियमावलीको नियम ५५ प्रतिकूल भएको छ। कानून प्रतिकूल खडा गरिएको मौज्दात विवरण सम्बन्धी कागजात र सो कागजातका आधारमा भएका अन्तिम कर निर्धारण निर्णय/ अन्तिम कर निर्धारण आदेश र सोलाई सदर गर्ने गरेको प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय समेत कानून प्रतिकूल भए गरेको देखिदा उक्त कर निर्धारण निर्णय/ अन्तिम कर निर्धारण आदेश र प्रशासकीय पुनरावलोकनको निर्णय समेत बदर गर्ने गरी भएको राजश्व न्यायाधिकरण विराटनगरको फैसला सदर हुनु पर्छ भनी वहस प्रस्तुत गर्नु भयो।

१२. अब, आन्तरिक राजश्व कार्यालयको अन्तिम कर निर्धारण निर्णय/ आदेश र सो निर्णय र आदेशलाई सदर गर्ने गरी भएको प्रशासकीय पुनरावलोकन निर्णय उल्टी हुने ठहर्‍याएको राजश्व न्यायाधिकरण, विराटनगरको निर्णय मिलेको छ वा छैन? पुनरावेदक कार्यालयको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्छ वा सक्तैन? भन्ने विषयमा निर्णय दिनु पर्ने देखिन आयो।
१३. निर्णयतर्फ विचार गर्दा, मिति २०६६।८।११ मा आन्तरिक राजश्व कार्यालय, धरानले दिएको निरीक्षण प्रतिवेदनमा उल्लेख भए अनुसार प्रत्यर्थी करदाताको फर्ममा मिति २०६६।७।१८ मा गरेको मौज्दात निरीक्षणमा तपसिल बमोजिम कर लाग्ने सामानको मूल्य रु.९२,७६, ८३९।— र नलाग्ने सामानको मूल्य रु.४,७०,८५९।— गरी जम्मा रु.९७,४७,६९८।— बराबरको मौज्दात हुनु पर्नेमा रु.२९,९३,७४१।— मूल्य बराबरको कर लाग्ने सामान मात्र मौज्दात भएको देखिएकोले कर लाग्ने सामान तर्फ फरक परेको रु.६२,८३,०९८।— मा अघिल्लो आ.व. ०६४।६५ को कुल मुनाफा ४.८६ प्रतिशतले गणना गरी रु.६५,८८,४५७।— बिक्रि मूल्य कायम गरी मूल्य अभिवृद्धि कर नियमावली २०५३ को नियम ४०(१) बमोजिम बिक्रि सरह मानी सो

को १३ प्रतिशतले हुने मूल्य अभिवृद्धि कर रकम रु.८,५६,५००।— र सो रकममा मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को संशोधित सहितको दफा २९(२) अनुसार सत प्रतिशत लाग्ने जरिवाना रु.८,५६,५००।— सोही ऐनको दफा १९ बमोजिम थप दस्तुर र दफा २६ बमोजिम व्याज समेतको कर निर्धारण आदेश जारी गर्नु पर्ने व्यहोरा उल्लेख भएको देखिएकोले आयकरको हकमा सो बिक्रि रु.६५,८८,४५७।— र कर नलाग्ने सामान तर्फको फरक मूल्य रु.४,७०,८५९/- मा करदाताले अघिल्लो आ.व.०६४/६५ को कुल नाफा ४.८६ प्रतिशतले गणना गरी रु.४,९३,७४३।— बिक्रि मूल्य कायम गरी सो समेत जम्मा बिक्रि ७०,८२,२००।— लाई आ.व.०६६।६७ को बिक्रि आयमा समावेश गर्न करदातालाई जानकारी गराउनु पर्ने र पेश भएको प्रतिवेदनका साथमा विभिन्न सामानहरू उल्लेख भएको सामानको फेहरिस्त सहितको प्रतिवेदन उपरमा पेश भए अनुसार मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फ मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २० अनुसार रु. ८,५६,५००।— कर र दफा २९(२) अनुसार रु.८,५६,५००।— जरिवाना सहित रु.१७,१३,०००।— कर निर्धारण गर्न मु.अ.कर नियमावली २०५३ को नियम २९(१) अनुसार प्रारम्भिक कर निर्धारण आदेश जारी गर्ने, थप दस्तुर र व्याज गणना गर्नु पर्ने भए गर्ने, आयकरतर्फ थप बिक्रि कायम भएको रकम आ.व.०६६/६७ को बिक्रि आयमा समावेश गर्नु पर्ने जानकारी करदाता लाई दिने भनी सोही मितिमा कर अधिकृतबाट प्रतिवेदन स्विकृत भै प्रस्तुत विवादमा कारवाही उठान भएको पाईयो।

१४. उल्लेखित आन्तरिक राजश्व कार्यालयबाट खडा गरिएको भनिएको पिङ्की इन्टरनेशनल प्रा.लिको निरिक्षण के कति कारणले गर्नु परेको हो सो प्रतिवेदनमा उल्लेख गरिएको छैन। मूल्य अभिवृद्धि कर प्रयोजनको लागि कानून बमोजिम कसैको घर पसल खानतलासी गर्नु पर्ने भएमा मूल्य अभिवृद्धि कर नियमावली, २०५३ को नियम ५५ मा खानतलासीको कार्यविधि उल्लेख गरिएको छ। जसको उल्लेख यहाँ गर्नु उपयुक्त हुन्छ। सो नियमको उप नियम (१) मा “ऐनको दफा २३ को उपदफा (२) को खण्ड (ख) बमोजिम खानतलासी लिनु पर्दा देहाय बमोजिम गर्नु पर्नेछ भन्दै निम्न लिखित व्यवस्था गरिएको पाईन्छ”

- (क) जुन विषयको सम्बन्धमा खानतलासी गर्न लागेको हो सो विषयसँग सम्बन्धित कुनै कागजात वा वस्तु कुनै घर वा अरु कुनै ठाउँमा फेला पर्ने सम्भावना छ भनी विश्वास गर्नु पर्ने मनासिब माफिकको कारण भएमा र सो वस्तु सो घर वा ठाउँको तुरुन्त तलासी नलिएको खण्डमा प्राप्त नहुने आशंका भएमा वा जाँच गर्न तत्कालै आवश्यक भएमा कर अधिकृतले आफै वा अन्य कर्मचारी खटाई त्यस्तो घर वा स्थानको तलासी लिन वा लिन लगाउन सक्नेछ।
- (ख) खण्ड (क) बमोजिम तलासी लिने घर वा स्थलमा बसोबास गरी आएका वा सो घर वा स्थलको धनी वा संरक्षकलाई तलासी लिने व्यक्तिले तलासी लिन खोजेको कारण खोली सो कुराको सूचना दिनु पर्नेछ र सो बमोजिम सूचना पाएपछि त्यस्तो व्यक्तिले तलासी लिन आउने व्यक्तिलाई त्यस्तो घर वा स्थलमा प्रवेश गर्न दिनु पर्नेछ।
- (ग) खण्ड (ख) बमोजिम तलासी लिने घर वा ठाउँमा बस्ने व्यक्ति वा धनी वा संरक्षकले तलासी लिन आएका व्यक्तिलाई यस्तो घर वा स्थलमा प्रवेश गर्न नदिएमा तलासी लिने व्यक्तिले सो घर वा स्थलमा रहे बसेका स्वास्नी मानिसहरुलाई त्यहाँबाट हट्ने सूचना र मनासिव समय दिई आवश्यकता अनुसार कुनै झ्याल ढोका, छेस्कनी खोली तोडी, भित्र पसी तलासी लिन सक्नेछ।
- (घ) खण्ड (ग) बमोजिम तलासी लिँदा सम्बन्धित गाउँपालिका, महा/ उप-महा/ नगरपालिकाको कम्तीमा एकजना सदस्य वा स्थानीय दुई जना व्यक्ति वा घर धनी वा उसको एकजना प्रतिनिधि वा कुनै एकजना साक्षी राखी तलासी लिनु पर्दछ।
- (ङ) खण्ड (घ) बमोजिम साक्षी बस्ने मानिस फेला नपरेमा वा साक्षी बस्न इन्कार गरेमा सोही व्यहोराको कैफियत जनाई तलासी लिने व्यक्तिले सहीछाप गरेपछि खण्ड (ग) को प्रकृया पुरा भएको मानिनेछ।

यसै गरी खण्ड (च) र (छ) मा खानतलासीको अन्य प्रकृयागत कुराको उल्लेख गरेको पाईन्छ।

१५. उपरोक्त कानूनी व्यवस्थाको प्रावधानहरूको आधारमा आन्तरिक राजश्व कार्यालयबाट पिङ्की इन्टरनेशनलको मौज्दात सामानहरूको विवरणको टिपोट लिएको भनिएको कागज हेर्दा सो टिपोट कार्यालयको कुन कर्मचारीले लिएको हो, के कारणले लिएको हो भन्ने सम्बन्धमा कहि कतै उल्लेख छैन। अनुगमन टोलीमा कुन तहका कति कर्मचारी थिए भन्ने कुरा समेत खुलेको छैन। खानतलासी लिने कुराको सूचना पनि दिएको देखिदैन। यसका अतिरिक्त सो कागजमा स्थानीय निकायको कम्तीमा एकजना सदस्य वा दुई जना स्थानीय व्यक्ति वा अन्य कसैलाई साक्षी राखेको पनि देखिदैन। साक्षी बस्ने मानिस फेला नपरेको वा साक्षी बस्न इन्कार गरेको भनी कैफियत समेत खुलाएको पाईएन।
१६. कानूनले व्यवस्था गरेका अनिवार्य रूपमा पालना गर्नु पर्ने प्रकृयागत कार्यविधि कर अधिकृत वा कर्मचारीले पालन गरे पनि हुने पालना नगरेपनि हुने स्वेच्छाचारी प्रकृतिको हुदैनन। प्रकृया पुरा नगरेका जुनसुकै काम कारवाही कानूनको नजरमा वदर योग्य हुन्छन। प्रस्तुत विवादमा समेत कानूनले गर्नु पर्ने भनी निर्दिष्ट गरेको कुरा पालना नगरी अनुगमनका नाउँमा गरिएका यस्ता काम कारवाहीले व्यक्तिको संविधान र कानून प्रदत्त हकको उल्लंघन गरेको प्रष्ट देखिन्छ। करदातालाई कुनै सूचना दिएको समेत नदेखिदा कर कार्यालयबाट भएका काम कारवाहीहरू प्राकृतिक न्यायको सिद्धान्त विपरित रहे भएको देखिन्छ। यसका अतिरिक्त करदाताले आफ्ना सामानहरू कहाँ बेचेको र कति मूल्य अभिवृद्धि कर असूल भएको छ भन्ने कुरा समेत निर्णयमा खुलाएको पाईएन। खुद्रा सामानहरू भनिएकोमा ती सामानहरूको विवरण र बिक्रि मूल्य खुलेको समेत देखिदैन। करदाताले कुन सामान कहिले र कसकसलाई बिक्रि गरेको र त्यस्ता सामान करदाताले बिक्रि गरेको भन्ने कुरा कुन अभिलेखबाट देखिन्छ सो खुलाएको पाईएन। मूल्य अभिवृद्धि कर ऐन, २०५२ को दफा २०(१) मा कर असूल गर्ने विभिन्न प्रावधान रहेकोमा ती मध्ये कुन दफा बमोजिम कर निर्धारण गरिएको हो निर्णयमा खुलाएको छैन। अनुमानको भरमा कर निर्धारण गरेको पाईन्छ। आन्तरिक राजश्व कार्यालयको निरिक्षण प्रतिवेदनमा उल्लेख गरिएको मौज्दात रकम रु.९७,४७,६९८।— प्रमाणित हुने कुनै

आधार कारण नखुलाई अनुमानको भरमा गरेको देखिएकोले सो निर्णय सदर कायम रहन सक्ने अवस्था रहेन।

१७. माथि विवेचना गरिएका आधार कारणहरुबाट शुरु आन्तरिक राजश्व कार्यालय धरानबाट मिति २०६६।८।३० मा करदाता पिकी इन्टरनेशनलको आ.व.०६६/६७ को मूल्य अभिवृद्धि कर तर्फको अन्तिम कर निर्धारण गर्ने निर्णय, सोही मितिको अन्तिम कर निर्धारण आदेश तथा उक्त निर्णय/ आदेश सदर गर्ने गरी भएको प्रशासकीय पुनरावलोकनको मिति २०६६।११।१८ को निर्णय त्रुटीपूर्ण देखिदा उक्त निर्णय र आदेश उल्टी गरी बदर हुने ठहर गरेको राजश्व न्यायाधिकरण विराटनगरबाट भएको मिति २०६९।७।१७ को फैसला अन्यथा नदेखिई मिलेकै देखिदा सदर हुने ठहर्छ। पुनरावेदक आन्तरिक राजश्व कार्यालयको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्तैन।
१८. फैसलाको प्रतिलिपी समेत साथै राखी जानकारीको लागि महान्यायाधिवक्ताको कार्यालयमा लेखी पठाउनु। फैसला विद्युतीय प्रणालीमा प्रविष्ट गरी, मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु:

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत:- विनोद प्रसाद घिमिरे

कम्प्युटर अपरेटर:- मन्दिरा रानाभाट

इति सम्बत् २०७९ साल माघ १५ गते रोज १ शुभम् ।